

Zadanie 2 - Optymalizacja LU-dekompozycji

Łukasz Wala

*AGH, Wydział Informatyki, Elektroniki i Telekomunikacji
Optymalizacja Kodu na Różne Architektury 2022/23*

Kraków, 6 czerwca 2023

1 Wstęp

Celem zadania jest zoptymalizowanie procesu LU-dekompozycji w sposób analogiczny do laboratoriów 2, 3 oraz instrukcji dostępnych na stronie <https://github.com/flame/how-to-topimize-gemm>.

Testy przeprowadzono na komputerze z procesorem Intel i3-7100 (2 rdzenie 3.9GHz). Testy wykonywano jednowątkowo. Procesor wspiera instrukcje z rodziny SSE oraz AVX (bez AVX-512). Użyty system operacyjny to Linux. Użyty kompilator to gcc.

Kod wykorzystany do testowania oraz generowania wykresów dostępny jest na końcu tego sprawozdania.

2 Optymalizacje

2.1 Kod startowy

Rozwiązanie startowe jest inspirowane kodem LU-dekompozycji dostępnym pod adresem https://en.wikipedia.org/wiki/LU_decomposition:

```
#define A(i, j) a[i * n + j]

/* INPUT: a - array representing matrix of size n x n
 * OUTPUT: Matrix a is changed: a=(L-E)+U such that old a=L*U.
 */
void LUDecompose(int n, double *a) {
    int i, j, k;

    for (i = 0; i < n; i++) {
        for (j = i + 1; j < n; j++) {
            A(j, i) /= A(i, i);

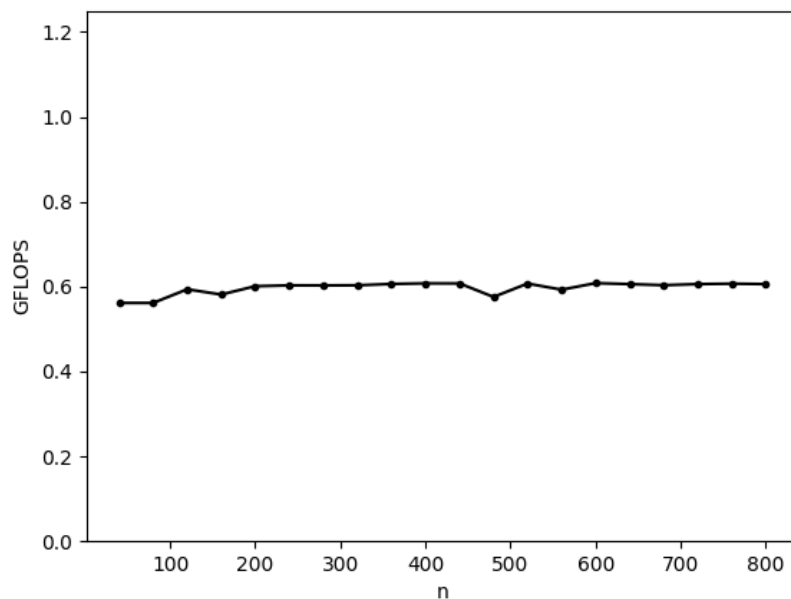
            for (k = i + 1; k < n; k++)
```

```

        A(j, k) -= A(j, i) * A(i, k);
    }
}
}

```

Poniższy wykres prezentuje wydajność (*GFLOPS*) względem rozmiaru macierzy (n) dla powyższego kodu:

Rysunek 1: Przypadek bazowy

2.2 Umieszczenie często używanych wartości w rejestrach

Pierwszym krokiem będzie umieszczenie najczęściej używanych wartości (np. indeksów tablic) w rejestrach.

```

#define A(i, j) a[i * n + j]

void LUDecompose(int n, double *a) {
    register int i, j, k;
    register double div1, div2;

    for (i = 0; i < n; i++) {
        div1 = A(i, i);
        for (j = i + 1; j < n; j++) {

```

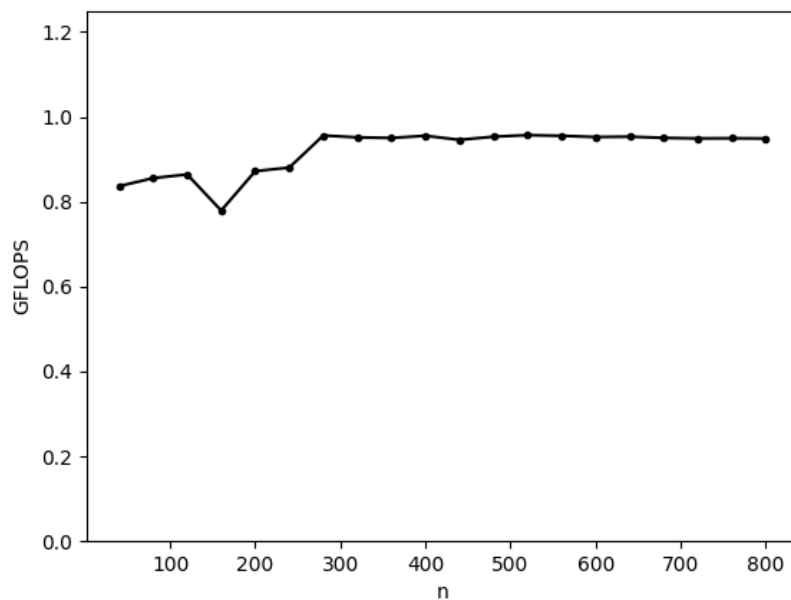
```

    A(j, i) /= div1;
    div2 = A(j, i);

    for (k = i + 1; k < n; k++)
        A(j, k) -= div2 * A(i, k);
    }
}
}

```

Te zmiany pozwalają zaobserwować znaczną poprawę w wydajności:

Rysunek 2: Po użyciu rejestrów

2.3 Rozwinięcie pętli

Kolejnym krokiem będzie rozwinięcie najbardziej zagnieżdżonej pętli do ośmiu iteracji.

```

#define A(i, j) a[i * n + j]
#define max(i, j) i > j ? i : j

#define BLK_SIZE 8

void LUDecompose(int n, double *a) {

```

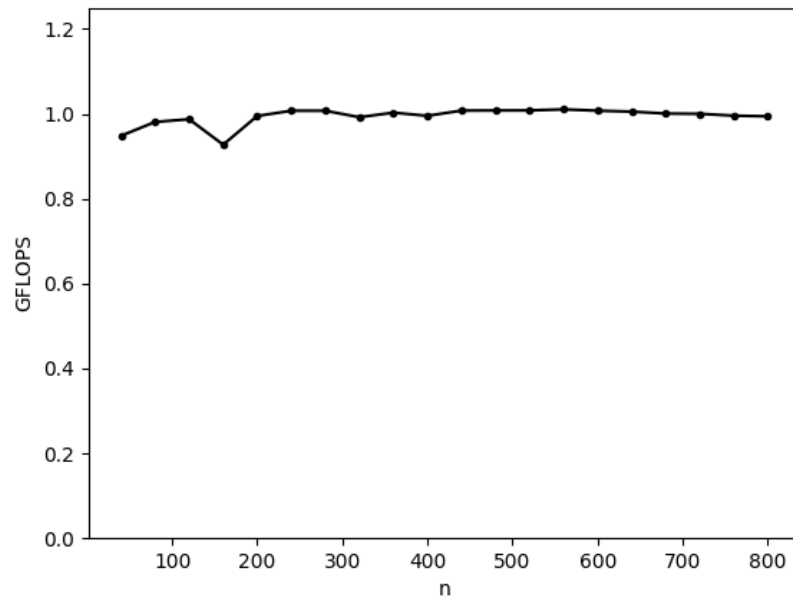
```

register int i, j, k;
register double div1, div2;

for (i = 0; i < n; i++) {
    div1 = A(i, i);
    for (j = i + 1; j < n; j++) {
        A(j, i) /= div1;
        div2 = A(j, i);

        for (k = i + 1; k < n;)
            if (k < (max(n - BLK_SIZE, 0))) {
                A(j, k) -= div2 * A(i, k);
                A(j, k+1) -= div2 * A(i, k+1);
                A(j, k+2) -= div2 * A(i, k+2);
                A(j, k+3) -= div2 * A(i, k+3);
                A(j, k+4) -= div2 * A(i, k+4);
                A(j, k+5) -= div2 * A(i, k+5);
                A(j, k+6) -= div2 * A(i, k+6);
                A(j, k+7) -= div2 * A(i, k+7);
                k += BLK_SIZE;
            } else {
                A(j, k) -= div2 * A(i, k);
                k++;
            }
    }
}

```


Rysunek 3: Po rozwinięciu pętli

Tu również występuje zauważalna poprawa wydajności

2.4 Wprowadzenie operacji wektorowych SSE3

Następną optymalizacją będzie użycie operacji 128-bitowych wektorowych SSE3. Do kompilacji użyto flagi `-msse3`.

```
#include <x86intrin.h>

#define A(i, j) a[i * n + j]
#define max(i, j) i > j ? i : j

#define BLK_SIZE 8

void LUDecompose(int n, double *a) {
    register int i, j, k;
    register double div1;
    register __m128d div2, tmp0, tmp1, tmp2, tmp3;

    for (i = 0; i < n; i++) {
        div1 = A(i, i);
        for (j = i + 1; j < n; j++) {
```

```

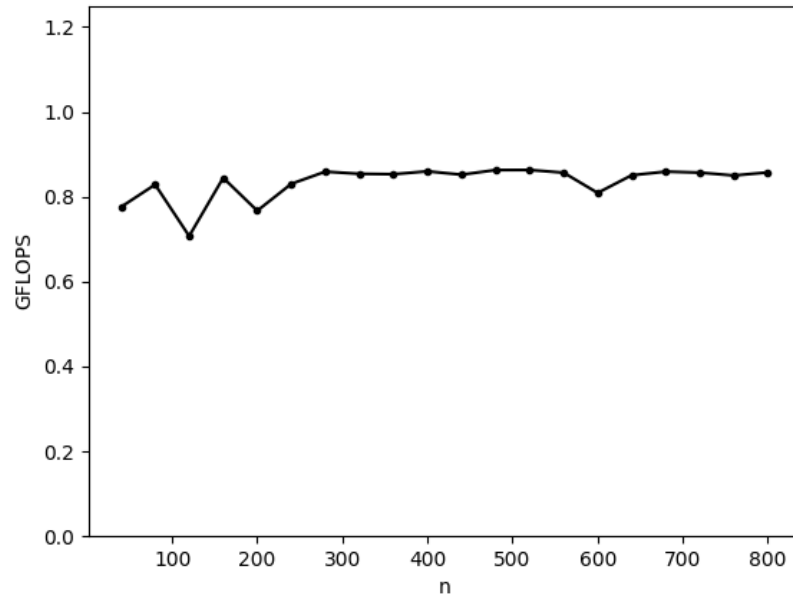
A(j, i) /= div1;
div2 = _mm_loaddup_pd(&A(j, i));

for (k = i + 1; k < n;)
    if (k < (max(n - BLK_SIZE, 0))) {
        tmp0 = _mm_loadu_pd(&A(i, k));
        tmp1 = _mm_loadu_pd(&A(i, k+2));
        tmp2 = _mm_loadu_pd(&A(i, k+4));
        tmp3 = _mm_loadu_pd(&A(i, k+6));

        tmp0 = _mm_mul_pd(div2, tmp0);
        tmp1 = _mm_mul_pd(div2, tmp1);
        tmp2 = _mm_mul_pd(div2, tmp2);
        tmp3 = _mm_mul_pd(div2, tmp3);

        A(j, k) -= tmp0[0];
        A(j, k+1) -= tmp0[1];
        A(j, k+2) -= tmp1[0];
        A(j, k+3) -= tmp1[1];
        A(j, k+4) -= tmp2[0];
        A(j, k+5) -= tmp2[1];
        A(j, k+6) -= tmp3[0];
        A(j, k+7) -= tmp3[1];
        k += BLK_SIZE;
    } else {
        A(j, k) -= A(j, i) * A(i, k);
        k++;
    }
}
}
}

```


Rysunek 4: Po zastosowaniu instrukcji SSE3

Tutaj natomiast można zaobserwować niewielkie pogorszenie wydajności. Powodem ku temu może być fakt, że liczba wykonywanych operacji wektorowych jest stosunkowo niewielka względem tego, jak często wartości umieszczane są w rejestrach SSE3, czego nadkład może być większy niż korzyści płynące z wykorzystania instrukcji wektorowych.

2.5 Wprowadzenie operacji wektorowych AVX

Następny krok to zastąpienie 128-bitowych operacji wektorowych SSE3 256-bitowymi operacjami AVX. Do kompilacji użyto opcji `-mavx`.

```
#include <immintrin.h>

#define A(i, j) a[i * n + j]
#define max(i, j) i > j ? i : j

#define BLK_SIZE 8

void LUDecompose(int n, double *a) {
    register int i, j, k;
    register double div1;
    register __m256d div2, tmp0, tmp1;
```

```

__m128d div_tmp;

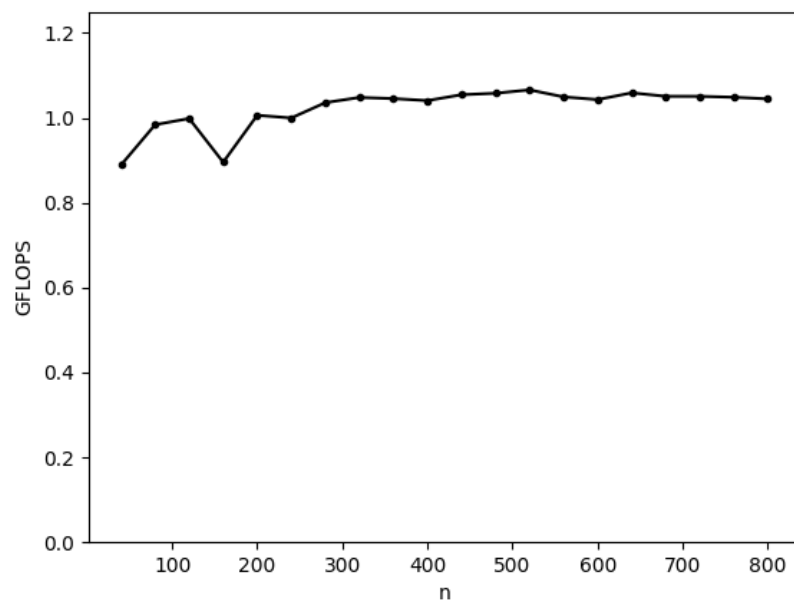
for (i = 0; i < n; i++) {
    div1 = A(i, i);
    for (j = i + 1; j < n; j++) {
        A(j, i) /= div1;
        div_tmp = _mm_loaddup_pd(&A(j, i));
        div2 = _mm256_broadcast_pd(&div_tmp);

        for (k = i + 1; k < n;)
            if (k < (max(n - BLK_SIZE, 0))) {
                tmp0 = _mm256_loadu_pd(&A(i, k));
                tmp1 = _mm256_loadu_pd(&A(i, k+4));

                tmp0 = _mm256_mul_pd(div2, tmp0);
                tmp1 = _mm256_mul_pd(div2, tmp1);

                A(j, k) -= tmp0[0];
                A(j, k+1) -= tmp0[1];
                A(j, k+2) -= tmp0[2];
                A(j, k+3) -= tmp0[3];
                A(j, k+4) -= tmp1[0];
                A(j, k+5) -= tmp1[1];
                A(j, k+6) -= tmp1[2];
                A(j, k+7) -= tmp1[3];
                k += BLK_SIZE;
            } else {
                A(j, k) -= A(j, i) * A(i, k);
                k++;
            }
    }
}

```

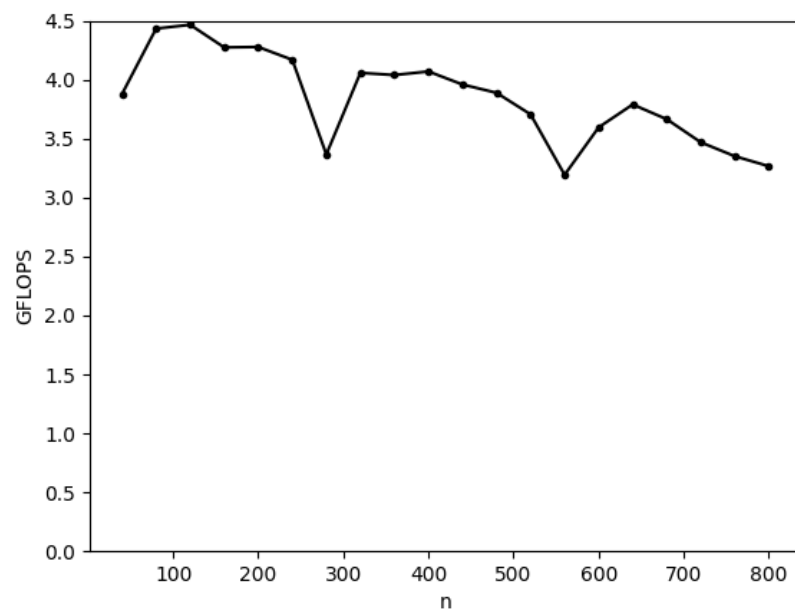
Rysunek 5: Po zastosowaniu instrukcji AVX

Zastosowanie 256-bitowych operacji poskutkowało poprawą, osiągając najwyższą dotychczas wydajność.

2.6 Użycie opcji optymalizacji kompilatora

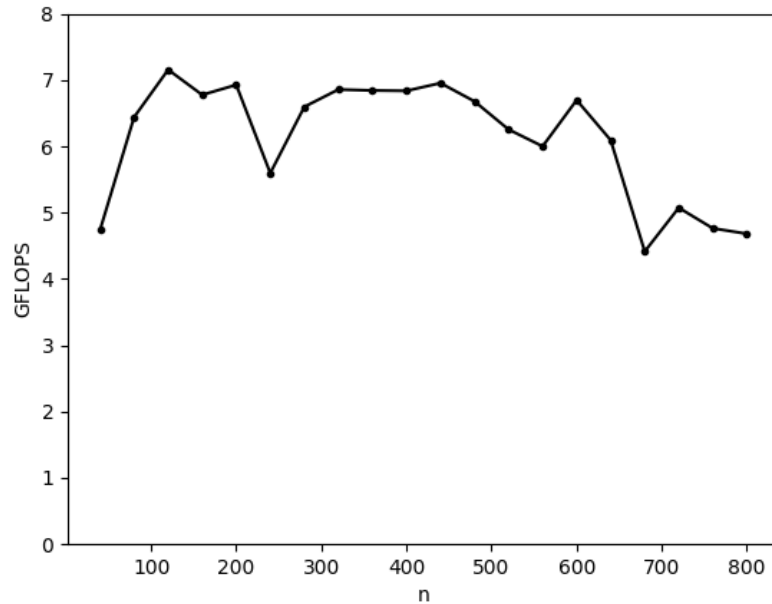
Ostatnia optymalizacja to użycie flag kompilatora: `-O2` oraz `-march=native`.

Dla wersji programu przed wykorzystaniem instrukcji SSE3:

Rysunek 6: Z flagami kompilacji, bez instrukcji wektorowych

Dla ostatniej wersji programu, z operacjami AVX:

Rysunek 7: Z flagami kompilacji i instrukcjami wektorowymi

Użycie flag kompilacji skutkuje znaczącą poprawą, zgodnie z oczekiwaniami.

3 Wnioski

Powyżej przedstawione przykłady pokazują, że relatywnie niewielkim wysiłkiem można znacznie zoptymalizować działanie dosyć prymitywnego algorytmu. Znajomość i wykorzystanie niskopoziomowych mechanizmów, takich jak rejestry, cache oraz dedykowane instrukcje do wykonywania obliczeń wektorowych pozwoliła na na znaczne przyspieszenie działania programu.

4 Kod użyty do testowania

Testowanie rozwiązania:

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <sys/time.h>
#include <time.h>

#include "ludec4.c"
```

```

#define A(i, j) a[i * n + j]
#define B(i, j) b[i * n + j]

#define PFIRST 40
#define PLAST 800
#define PINC 40
#define MAX_RAND 1000
#define PRINT_CHECK 0

static double gtod_ref_time_sec = 0.0;

void random_matrix(int, double*);
void copy_matrix(int, double*, double*);
double check(int, double*);
double dclock();

int main(int argc, const char *argv[]) {
    double dtime, check_val, gflops;
    double *a, *copy;
    int *p;

    for (int n=PFIRST; n<=PLAST; n+=PINC) {
        gflops = (2 * n * n * n * 1.0e-09)/3;

        a = malloc(n * n * sizeof(double));
        random_matrix(n, a);

        dtime = dclock();
        LUPDecompose(n, a);
        dtime = dclock() - dtime;

        if (PRINT_CHECK) {
            check_val = check(n, a);
            printf("N = %d, CHECK = %f\n", n, check_val);
        }

        printf("%d %f\n", n, gflops / dtime);

        free(a);
    }

    return 0;
}

double check(int n, double *a) {

```

```

double check = 0.0;
for (int i=0; i<n; i++) {
    for (int j=0; j<n; j++) {
        check += A(i, j);
    }
}
return check;
}

void random_matrix(int n, double *a) {
    srand(1);

    for (int i=0; i<n; i++) {
        for (int j=0; j<n; j++) {
            A(i, j) = rand() % MAX_RAND;
        }
    }
}

/* Adapted from the bl2_clock() routine in the BLISS library */
double dclock() {
    double the_time, norm_sec;
    struct timeval tv;

    gettimeofday(&tv, NULL);

    if (gtod_ref_time_sec == 0.0)
        gtod_ref_time_sec = (double) tv.tv_sec;

    norm_sec = (double) tv.tv_sec - gtod_ref_time_sec;

    the_time = norm_sec + tv.tv_usec * 1.0e-6;

    return the_time;
}

```

Rysowanie wykresów:

```

from matplotlib import pyplot as plt

def plot_from_array(array_x, array_y):
    if len(array_x) != len(array_y):
        print("Error: length of arrays are different")
        return

    _, ax = plt.subplots()

```

```

ax.plot(array_x, array_y, color="black", marker=".") # marker='.'
plt.xlabel("n")
plt.ylabel("GFLOPS")

plt.ylim([0, 8])

plt.savefig("fig.png")

def results_from_file(filename):
    x = []
    y = []
    with open(filename) as file:
        lines = file.readlines()
        for line in lines:
            values = line.split()
            x.append(int(values[0]))
            y.append(float(values[1]))

    return x, y

if __name__ == "__main__":
    x, y = results_from_file("res.txt")
    plot_from_array(x, y)

```